

- återförvisa målet till tribunalen för prövning i sak i förhållande till talan om ogiltigförklaring,
- förplikta HB att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sitt överklagande åberopar kommissionen en enda grund för upphävande som avser felaktig rättstillämpning.

Kommissionen anser att tribunalen felaktigt ansåg att besluten C(2019) 7318 final och C(2019) 7319 var av avtalsrättslig art.

Det förhållandet att dessa två fordringar felaktigt kvalificerades som avtalsrättsliga medförde följaktligen, enligt rättspraxis ADR (C-584/17), en felaktig ogiltigförklaring av kommissionens beslut C(2021) 3339 final av den 5 maj 2021 och C(2021) 3340 final av den 5 maj 2021, vilka är föremål för detta överklagande.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Rejonowy w Słupsku (Polen) den 19 września 2022 – brottmål mot M.S., J.W. och M.P.

(Mål C-603/22)

(2023/C 24/30)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Sąd Rejonowy w Słupsku

Parter i brottmålet vid den nationella domstolen

M.S., J.W., M.P., Prokurator Rejonowy w Słupsku, D.G. (biträde till M.B. och B.B).

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 6.1, 6.2, 6.3a och 6.7 samt artikel 18, jämförd med skälen 25, 26 och 27 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/800 av den 11 maj 2016 om rättssäkerhetsgarantier för barn som är misstänkta eller tilltalade i straffrättsliga förfaranden ⁽¹⁾, tolkas så, att de brottsutredande myndigheterna, när en misstänkt person som inte har fyllt 18 år anklagas för ett brott, är skyldiga att ex officio säkerställa barnets rätt till en försvarare om barnet inte har utsett en försvarare (eftersom barnet eller den person som har föräldrans ansvar inte på egen hand har säkerställt sådant biträde till barnet) och att säkerställa att försvararen är närvarande vid förundersökningen, såsom vid förhör av den minderåriga i egenskap av misstänkt, eller utgör dessa bestämmelser hinder för att åtgärder i form av förhör med minderåriga vidtas i försvararens frånvaro[?]
2. Ska artikel 6.6 och 6.8 jämförd med skälen 16, 30, 31 och 32 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/800 av den 11 maj 2016 om rättssäkerhetsgarantier för barn som är misstänkta eller tilltalade i straffrättsliga förfaranden, tolkas så, att undantag från rätten till en försvarares biträde utan onödigt dröjsmål inte under några omständigheter kan medges i ärenden som rör brott för vilka fängelsestraff kan utdömas, medan ett tillfälligt undantag från tillämpningen av rätten till försvarare i den mening som avses i artikel 8.6 i direktivet endast kan medges under förundersökningen och endast under sådana omständigheter som nämns i artikel 6.8 a och b, vilka måste fastställas uttryckligen i beslutet om kallelse av en person till förhör i försvararens frånvaro, vilket i princip kan överklagas[?]

3. För det fall att åtminstone en av frågorna 1 och 2 besvaras jakande, ska de ovannämnda bestämmelserna i direktivet då tolkas så, att de utgör hinder för sådana bestämmelser i nationell lagstiftning som
  - a) artikel 301 andra meningen k.p.k., enligt vilken den misstänkte endast ska förhöras i närvaro av den försvarare som utsetts om den misstänkte har framställt en begäran därom och det förhållandet att försvararen inte är närvarande vid förhöret med den misstänkte inte utgör något hinder mot att hålla förhöret, eller
  - b) artikel 79.3 k.p.k., enligt vilken en försvarare för en person som inte fyllt 18 år (artikel 79 § 1 punkt 1 k.p.k.), måste närvara först vid rättegången och de förhandlingar där den tilltalade måste närvara, det vill säga under domstolsförandet[?]
4. Ska de bestämmelser som anges i frågorna 1 och 2, liksom principen om unionsrättens företräde och om EU-direktivens direkta effekt tolkas så, att en nationell domstol som har att pröva ett brottmål som omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/800 av den 11 maj 2016 om rättssäkerhetsgarantier för barn som är misstänkta eller tilltalade i straffrättsliga förfaranden och varje myndighet kan (eller ska) underlåta att tillämpa de bestämmelser i den nationella lagstiftningen som är oförenliga med direktivet, såsom de som nämns i fråga 3, och följaktligen – med hänsyn till att införlivandefristen har löpt ut – ersätta de nationella bestämmelserna med ovannämnda direkt tillämpliga bestämmelser i direktivet[?]
5. Ska artikel 6.1, 6.2, 6.3 och 6.7 samt artikel 18 jämförda med artikel 2.1 och 2.2 jämförd med skälen 11, 25 och 26 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/800 av den 11 maj 2016 om rättssäkerhetsgarantier för barn som är misstänkta eller tilltalade i straffrättsliga förfaranden och med artikel 13 och skäl 50 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/48/EU av den 22 oktober 2013 om rätt till tillgång till försvarare i straffrättsliga förfaranden och förfaranden i samband med en europeisk arresteringsorder samt om rätt att få en tredje part underrättad vid frihetsberövande (?) och rätt att kontakta tredje parter och konsulära myndigheter under frihetsberövandet tolkas så, att en medlemsstat ex officio ska tillhandahålla rättshjälp till misstänkta eller tilltalade i ett straffrättsligt förfarande vilka var barn vid den tidpunkt då förfarandet inleddes, men som därefter har fyllt 18 år, och tillhandahålla denna rättshjälp fram till dess att förfarandet slutgiltigt har avslutats[?]
6. För det fall att den fråga som ställts i punkt 5 besvaras jakande, ska ovannämnda bestämmelser i direktivet tolkas så, att de utgör hinder för sådana bestämmelser i den nationella lagstiftningen som artikel 79 § 1 punkt 1 k.p.k., enligt vilken en tilltalad i ett straffrättsligt förfarande endast måste få tillgång till en försvarare tills han eller hon har fyllt 18 år[?]
7. Ska de bestämmelser som anges i fråga 5, liksom principen om unionsrättens företräde och om direktivens direkta effekt, tolkas så, att en nationell domstol som har att pröva ett brottmål som omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/800 av den 11 maj 2016 om rättssäkerhetsgarantier för barn som är misstänkta eller tilltalade i straffrättsliga förfaranden och varje myndighet kan (eller ska) underlåta att tillämpa de bestämmelser i nationell rätt som är oförenliga med direktivet, såsom de som nämns i fråga 5, och tillämpa sådana bestämmelser i nationell rätt, som artikel 79 § 2 k.p.k., i enlighet med direktivet (unionskonform tolkning), det vill säga upprätthålla utnämningen av den försvarare som utsetts ex officio för en tilltalad som var yngre än 18 år när anklagelserna riktades mot honom eller henne, men som senare, under förfarandets gång, fyllde 18 år och med avseende på vilken det straffrättsliga förfarandet fortfarande pågår, fram till dess att förfarandet slutligt har avslutats, eftersom detta anses vara nödvändigt med hänsyn till de omständigheter som försvårar försvaret, eller ersätta ovannämnda nationella bestämmelse med direkt tillämpliga direktivbestämmelser, med hänsyn till att tidsfristen för genomförandet har löpt ut [?].
8. Ska artikel 4.1–4.3 jämförd med skälen 18, 19 och 22 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/800 av den 11 maj 2016 om rättssäkerhetsgarantier för barn som är misstänkta eller tilltalade i straffrättsliga förfaranden och artikel 3.2 jämförd med skälen 19 och 26 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/13/EU av den 22 maj 2012 om rätten till information vid straffrättsliga förfaranden (?) tolkas så, att de behöriga myndigheterna (åklagarmyndigheten, polisen), senast före det första officiella förhöret med den person som misstänks av polisen eller någon annan behörig myndighet, utan dröjsmål ska underrätta såväl den misstänkte som den person som har föräldrans ansvar samtidigt om dessa rättigheter som är nödvändiga för att trygga ett rättvist förfarande och om de processuella

åtgärderna i förfarandet, särskilt skyldigheten att utse en försvarare för den minderåriga person som är misstänkt för brott och konsekvenserna av att ingen försvarare som valts på egen hand har utsetts för den minderåriga misstänkte (försvarare som utsetts ex officio), varvid denna information när det gäller misstänkta som är barn bör ges på ett enkelt och lättillgängligt språk som är anpassat till den minderåriges ålder[?]

9. Ska artikel 7.1 och 7.2 jämförd med skäl 31 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/343 av den 9 mars 2016 om förstärkning av vissa aspekter av oskuldspresumtionen och av rätten att närvara vid rättegången i straffrättsliga förfaranden (*) och med artikel 3.1 e och 3.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/13/EU av den 22 maj 2012 om rätten till information vid straffrättsliga förfaranden tolkas så, att de myndigheter i en medlemsstat som genomför ett straffrättsligt förfarande där den misstänkte/tilltalade är ett barn är skyldiga att underrätta det barn som är misstänkt om rätten att tåga och rätten att inte göra uttalanden som belastar en själv på ett begripligt sätt som är anpassat till barnets ålder[?]
10. Ska artikel 4.1–4.3 jämförd med skälen 18, 19 och 22 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/800 av den 11 maj 2016 om rättssäkerhetsgarantier för barn som är misstänkta eller tilltalade i straffrättsliga förfaranden och artikel 3.2 jämförd med skälen 19 och 26 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/13/EU av den 22 maj 2012 om rätten till information vid straffrättsliga förfaranden tolkas så, att det krav som anges i ovannämnda bestämmelser, inte är uppfyllt när en minderårig misstänkt omedelbart innan han eller hon förhörs, får allmän information, utan att hänsyn tas till de specifika rättigheter som följer av direktiv 2016/800, när informationen enbart tillhandahålls den misstänkte i försvararens frånvaro, och inte till den person som har föräldraansvar i en situation där sådan information har formulerats på ett språk som inte är anpassat till den misstänkta personens ålder[?]
11. Ska artiklarna 18 och 19 jämförda med skäl 26 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/800 av den 11 maj 2016 om rättssäkerhetsgarantier för barn som är misstänkta eller tilltalade i straffrättsliga förfaranden och artikel 12.2 jämförd med skäl 50 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/48/EU av den 22 oktober 2013 om rätt till tillgång till försvarare i straffrättsliga förfaranden och förfaranden i samband med en europeisk arresteringsorder samt om rätt att få en tredje part underrättad vid frihetsberövande och rätt att kontakta tredje parter och konsulära myndigheter under frihetsberövandet, jämförd med artikel 7.1 och 7.2, artikel 10.2. och skäl 44 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/343 av den 9 mars 2016 om förstärkning av vissa aspekter av oskuldspresumtionen och av rätten att närvara vid rättegången i straffrättsliga förfaranden ska tolkas så, att den nationella domstol som har att pröva ett brottmål som omfattas av tillämpningsområdet för de ovannämnda direktiven och varje annan myndighet vad beträffar de uttalanden som den misstänkte har gjort i samband med polisförhör som har genomförts utan att den misstänkte haft tillgång till en försvarare, utan att den misstänkte personen i vederbörlig ordning har underrättats om sina rättigheter och utan att den person som har föräldraansvar har fått information om rättigheter eller allmänna aspekter av förfarandets genomförande som barnet har rätt till enligt artikel 4 i direktivet, ska (eller kan) säkerställa att misstänkta/tilltalade personer försätts i samma situation som de skulle ha befunnit sig i om de aktuella överträdelserna inte hade inträffat, och därför ska utesluta sådana bevis, i synnerhet när den belastande information som erhållits vid ett sådant förhör skulle ha tjänat till att fälla den berörda personen[?]
12. Ska de bestämmelser som nämns i fråga 11, liksom principen om unionsrättens företräde och om direkt effekt, följaktligen tolkas så, att en nationell domstol som har att pröva ett brottmål som omfattas av tillämpningsområdet för ovannämnda direktiv, och varje annan myndighet, ska underlåta att tillämpa sådana bestämmelser i nationell rätt som är oförenliga med ovannämnda direktiv, som artikel 168a k.p.k., enligt vilken bevisning inte kan anses vara otillåten enbart på grund av att den har erhållits i strid med processrättsliga bestämmelser eller genom en sådan lagöverträdelse som avses i 1 § 1 Kodeks karny (strafflagen), såvida bevisningen inte har erhållits i samband med tjänsteutövning av en offentlig tjänsteman, till följd av mord, kroppsskada som orsakats avsiktligt eller frihetsberövande[?]
13. Ska artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/800 av den 11 maj 2016 om rättssäkerhetsgarantier för barn som är misstänkta eller tilltalade i straffrättsliga förfaranden, jämförd med artikel 19.1 andra stycket FEU och effektivitetsprincipen i unionsrätten tolkas så, att en åklagare, i egenskap av myndighet som deltar i rättskipningen, som är rättsstatens väktare och samtidigt ansvarar för förundersökningen, är skyldig att under förundersökningen säkerställa ett effektivt rättsligt skydd på det område som omfattas av ovannämnda direktiv och att, med effektiv tillämpning av unionsrätten, säkerställa sin oavhängighet och opartiskhet[?]

14. Om någon av frågorna 1–4, 5–8, 9–12, besvaras jakande, och särskilt om fråga 13 besvaras jakande, ska då artikel 19.1 andra stycket FEU (principen om effektivt rättskydd), jämförd med artikel 2 FEU, särskilt i samband med principen om respekt för rättsstaten, såsom den tolkats i EU-domstolens praxis (dom av den 21 december 2021 i de förenade målen C-357/19, C-379/19, C-547/19, C-811/19 och C-840/19, *Înalta Curte de Casație și Justiție i Tribunalul Bihor*, EU:C:2021:1034) samt principen om domstolarnas oavhängighet som fastställs i artikel 19.1 andra stycket i EU-fördraget och artikel 47 i stadgan om de grundläggande rättigheterna, såsom de tolkas i EU-domstolens praxis (dom av den 27 februari 2018, *Associação Sindical dos Juizes Portugueses*, C-64/16, EU:C:2018:117) tolkas så, att dessa principer, på grund av möjligheten att utöva indirekta påtryckningar på domare och möjligheten, i detta avseende, för riksåklagaren att ge bindande instruktioner till åklagare på lägre nivå, utgör hinder för en nationell lagstiftning enligt vilken åklagarmyndigheten är beroende av ett verkställande organ, såsom justitieministern, och även utgör hinder för nationell lagstiftning enligt vilken domstolens och åklagarens oberoende inskränks inom områden som omfattas av unionsrätten, särskilt:
- a) artikel 130 § 1 i *ustawa z dnia 27 lipca 2001 roku o ustroju sądów powszechnych* (lagen av den 27 juli 2001 om allmänna domstolars organisation), enligt vilken justitieministern – i samband med åklagarens skyldighet att anmäla en situation där en domstol avgör målet med tillämpning av unionsrätten – kan besluta att omedelbart frånta domaren dennes tjänsteåligganden, i väntan på den disciplinära domstolens beslut, under högst en månad, när justitieministern anser att detta krävs med hänsyn till domarens agerande, som konkretiseras genom en direkt tillämpning av unionsrätten, domstolens auktoritet eller tjänstens väsentliga intressen, och
- b) artiklarna 1 § 2, 3 § 1 punkterna 1 och 3, 7 § 1–6, 8 samt 13 § 1 och 13 § 2 i *ustawa z dnia 28 stycznia 2016 roku Prawo o prokuraturze* (lagen av den 28 januari 2016 om åklagarmyndigheten), i vilka det, i förening med varandra, anges att justitieministern, som är både statsåklagare och åklagarmyndighetens högsta organ, kan ge bindande anvisningar till åklagare av lägre rang även i begränsad utsträckning eller för att hindra en direkt tillämpning av unionsrätten[?]

(¹) EUT L 132, 2016, s. 1.

(²) EUT L 294, 2013, s. 1.

(³) EUT L 142, 2012, s. 1.

(⁴) EUT L 65, 2016, s. 1.

**Överklagande ingett den 23 september 2022 av den dom som tribunalen (andra avdelningen)
meddelade den 13 juli 2022 i mål T-251/21, Tigercat International Inc. mot EUIPO**

(Mål C-612/22 P)

(2023/C 24/31)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Tigercat International Inc. (ombud: B. Fuhrmeyer, Rechtsanwalt, E.B. Matthes, Rechtsanwalt)

Övrig part i målet: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Domstolen (prövningstillståndsavdelningen) har den 5 december 2022 beslutat att inte meddela prövningstillstånd och att Tigercat International Inc. ska bära sina rättegångskostnader.